SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 113. JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, JUNE 16, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР. 16-го ЧЕРВНЯ 1994. Ч. 113. РІК СІ.

ВЕРХОВНА РАДА ФОРМУЄ ПОСТІЙНІ КОМІСІЇ

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 13-го червня, відбулося засідання Президії Верховної Ради України під головуванням Олександра Мороза. Учасники засідання продовжили узгодження складу постійних комісій та їх керівників. Узгодження кандидатур до постійних комісій розпочалося ще наприкінці травня і триває досі.

Перед висуненням кандидатур на пости голів постійних комісій Верховної Ради фракція комуністів поширила заяву, підписану 20 депутатами. У заяві міститься критика на Володимира Пилипчука, Віктора Пинзеника та Володимира Ланового, яких автори звинувачують у підлабузництві перед Заходом, через що, на думку авторів заяви, „вже три роки Україна страждає від інфляції та паралічу виробництва і якщо ще три роки такої політики, то Україна стане джерелом сировини, постачальником дешевої робочої сили, перетвориться на сільськогосподарську колонію". Такі економісти, на думку авторів заяви, „штовхають народ у злидні, а Україну в колоніальну залежність, їх не можна допускати до керівництва економічними комісіями Верховної Ради".

Депутат Сергій Кузьменко, який тже належить до фракції комуністів, заявляє, що це не співпадає зі становищем фракції відносно, а ті, які підписали цю заяву, порушили партійну дисципліну.

Згідно з даними Секретаріату Верховної Ради, в українському парламенті буде 23 постійні комісії та вісім груп чи фракцій. Фракція соціалістів — 26 осіб, фракція аграрників — 34, фракція комуністів — 87 і фракція „Єдність" — 28 членів. Усі вони разом творять „лівий" блок, якому дістався пости голови Президії Верховної Ради, першого заступника і заступника Президії Верховної Ради, а також висунено 11 іхніх кандидатів на пости голів комісій.

Фракція Руху має 27 депутатів, фракція „Реформи" — 26, фракція „Державність" — 26. Разом вони творять правоцентристський блок і мають надію отримати 10 місць у Президії Верховної Ради.

Позапартійна група „Центр", 41 особа, матиме у Президії Верховної Ради три пости.

Рух оприлюднив заяву, в якій сказано, що „через диктат, фальсифікації рішень комуністичним блоком, Вер ховна Рада, і так маложитєздатна через відсутність четвертої частини депутатів, перестає бути нормально функціонуючим органом, перетворюється на арену політичного протистояння". Як сказано в заяві Руху, вчинивши комуністичний парламентарний переворот, лівий блок позбавив змоги працювати демократичну опозицію і таким чином взяв на себе всю відповідальність за те, що відбувається в державі. Але і реформи, і саме існування української держави поставлене під загрозу.

У понеділок, 13-го червня, на засіданні Президії Верховної Ради обговорювано питання про затвердження кандидатури прем'єр -міністра України. Одним з найсильніших кандидатів на це становище є Віталій Масол. Його кандатуру обговорюють у фракціях.

БІЛИЙ ДІМ ВТРИМУЄ ЗВ'ЯЗКИ З УКРАЇНСЬКОЮ ГРОМАДОЮ

Вашінгтон. — З висновками проробленої праці щодо України вирішив поділитися Білий Дім з представниками українсько-американських організацій у вівторок, 7-го червня. Серед 25 присутніх на згаданій зустрічі були головний касир Українського Народного Союзу Олександер Благітка та директор Бюра УНС у Вашінгтоні Евген Іванців.

Представників українських організацій привітали Мерилин ДіДжіакоббі, заступник директора Бюра публічних зв'язків, при чому підкреслила, що ця зустріч є подумана з метою ознайомлення представників громади про взаємовідносини ЗСА—Україна.

Головним речником під час зустрічі був Ник Бирнс, спеціяльний дорадник Президента та старший директор Ради крайової безпеки. Він найперше підкреслив, що стосунки між ЗСА та Україною значно змінилися від минулої осени, бо ЗСА уважають тепер Україну стратегічно важливою країною. Крім того Н. Бирнс намагався переконати присутніх, що з 350 мли. дол., економічної допомоги та 350 міл. дол. призначених на конверсію і демонтаж ядерної зброї з фонду Нанна-Лугара робить Україну четвертою з черги країною після Ізраїля, Єгипту і Росії за висотою призначеної допомоги. Він також зазначив, що створюється Американсько-український ініціятивний фонд на суму 150 мли. дол., які впродовж трьох років вплачуватиме Уряд ЗСА. До Ради згаданого фонду призначено також дві особи українського походження, яких він покищо не назвав. У своїх підсумках Н. Бирнс подав ті ділянки де в першу чергу буде спрямовано згадану допомогу — приватизація, банківництво, вишкіл фінансистів, ядерно-енергетична безпека.

Після коментарів Н. Бирнса витворилася жива дискусія під проводом президента Українського Конгресового Комітету Америки д-ра Аскольд Лозинського та директора Бюра УНС Е. Іванціва, які запечували деякі підсумування Н. Бирнса. А. Лозинський намагався довести, що ефективність допомоги України зі сторони ЗСА є мінімальною, як і те що Ініціятивний фонд ЗСА—Україна не є фондом виключно для України, туди включено також Білорусь і Молдову. Е. Іванців говорив про відсутність офіційної співпраці з Українсько-американською адвокатською спілкою та про те, що частину з обіцяної 350 мли. дол. економічної допомоги у 1994 році зменшено, а 120 мли. дол. є сільськогосподарськими кредитами, які Україна мусітиме сплатити. Н. Бирнс намагався ці завваження оправдувати.

Крім того виступила також перед присутніми ще Ровз Готтемоллер, директор українських справ при Раді крайової безпеки, яка з'ясувала кілька програм військової співпраці поміж ЗСА і Україною. Коли від присутніх поставлено питання гарантії ЗСА для безпеки України Р. Готтемоллер запевнила, що такі гарантії є, але вона їх не назвала.

Зустріч, заплянована на одну годину, тривала понад дві з половиною та унеможливила вже виступ Ричарда Кроніха про справу пляну охорони здоров'я.

Американське військо у Південній Кореї модернізує техніку

Ню Йорк. — Військовий контингент ЗСА в Південній Кореї, який налічує 37,000 військовослужбовців, забезпечується найновішим озброєнням і бойовою технікою. Про це повідомила у вівторок, 14-го червня, газета „Волл Стріт Джорнал", поклику ючись на асистента секретаря Департаменту оборони ЗСА у справах нуклеарної безпеки і нерозповсюдження зброї масового знищення Ештона Картера.

„В умовах, коли Північна Корея погрожує активними діями на випадок запровадження проти неї торговельно-економічних санкцій, — пише газета, — З'єднані Стейти вживають заходів у рамках становища секретаря Департаменту оборони Вілліяма Перрі. Одним із способів уникнути війни є добра підготова до її ведення". Крім забезпечення Південної Кореї ракетними комплексами протиповітряної оборони „Пейтріот", Пентагон встановив там додатковий протиракетний радар. Тепер, сказав Е. Картер, також відбувається заміна бойових гелікоптерів „Кобра" на більш удосконалені „Апачі".

Крім того, південнокорейський контингент дістає най сучасніші бойові авта для піхоти типу „Бредлі", які мають набагато більший потенціял, ніж застарілі „М-113". Така модернізація, підкреслив асистент секретаря Департаменту оборони, відбувається в умовах „значного підвищення ефективности збирання розвідувальної інформації і її оцінки в регіоні".

В. Бабич хоче стати Президентом

Харків (УНІАР). — Тут 13-го червня відбулася пресова конференція кандидата на Президента України Валерія Бабича, керівника Української Фінансової Групи.

„Не зважаючи на те, що я поставлений в нерівні умови, я виграю президентські вибори", — сказав Бабич. А щодо взаємин з Росією, то кандидат на Президента висловив цінність, що не можна „замикатися на будь -яку одну країну, партнером України повинна бути вся земна куля".

Коментуючи можливе призначення Віталія Масола на посаду прем'єр- міністра України, В. Бабич зазначив, що то є „сильний економіст-плянович, і якщо Україна будуватиме соціялізм, то кращого прем'єра годі й бажати, а якщо — ринок, то найкраще з цими обов'язками справився б я сам".

У випадку, якщо Президентом знову оберуть Леоніда Кравчука, В. Бабич не відмовиться від посту прем'єр-міністра. Бабич вважає, що в другому турі голосування він змагатиметься за президентське крісло з Л. Кравчуком, або Леонідом Кучмою.

УКРАЇНА ПІДПИСАЛА УГОДУ З ЕС

Люксембург. — Як інформують пресові агентства, у вівторок, 14-го червня, президент України Леонід Кравчук, який перебував у Люксембурзі на одноденній візиті і взяв участь у сесії міністрів закордонних справ країн Європейського союзу, підписав угоду про партнерство і співпрацю між Україною і Спільним ринком. Це перший тогоду документ, що визначає взаємини між Європейським союзом і республікою зі складу колишнього Совєтського Союзу.

У спеціяльній заяві країн ЕС підкреслено, що досягненню угоди сприяли демократичні перетворення в Україні і те, що вона підтримує принципи ринкової економіки. Угода передбачає можливість проведення в 1998 році переговорів щодо вільної торгівлі між Україною і Європейським союзом при умові, якщо реформи в республіці матимуть позитивні висліди.

Європейський союз погодився надати Україні упривілейований статус у торгівлі.

Президент Л. Кравчук запевнив, що об'єднана Европа також скористає із співробітництва з Україною. Він звернув увагу на велике значення державного суверенітету республіки, нагадавши, що Україна про довжує залишатися ядерною державою, й коли „корабель української державности захитається, то це може стати потенційним джерелом нестабільности на цілому континенті".

На зустрічі в Люксембурзі обговорювано способи надання допомоги Україні в ділянках енергетики і сільського господарства. Щодо так званого чорнобильського пакету, який передбачає фінансову і технічну допомогу в цілях закриття Чорнобильської атомової станції і запевнення безпеки іншим українським станціям, то він буде узгідинений перед зустріччю „великої сімки" в Неаполі. Президент Л. Кравчук підтвердив свое попереднє зобов'язання зупинити чорнобильські реактори, якщо міжнародна спільнота сприятиме Україні в цій ділянці.

Напередодні гризьо Л. Кравчука до Люксембургу Уряд України повідомив, що йому вперше за три роки вдалося стримати інфляцію.

У СВІТІ

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ громадяни всієї Західньої Европи взяли участь у виборах до Парляменту Европи. Висліди засвідчили посилення становища центристських і правих партій. Майже скрізь їхні кандидати перемогли, за винятком Англії, де консервативна партія прем'єр-міністра Джана Мейджора зазнала поразки. Однак це, скоріше за все, пов'язане з особистою непопулярністю прем'єра і його економічної політики. Щодо Італії, то права партія теперішнього прем'єра Сільвіо Берлюскові „Вперед, Італія!" дістала ще на 8 відсотків голосів більше, ніж у недавніх парляментарних виборах.

В ПОНЕДІЛОК, 13-ГО червня, голова Палестинської визвольної організації Ясір Арафат, виступаючи в Тунісі на зустрічі керівників держав — членів Організації африканської єдности, звинуватив Ізраїль в намірі „змінити демографічне обличчя Єрусалиму". При цьому він мав на увазі рішення ізраїльського уряду збудувати декілька будинків для жидів у східній частині Єрусалиму. Я. Арафат закликав учасників зустрічі прийняти резолюцію, яка засудить анексію Ізраїлем східньої частини Єрусалиму після Шестиденної війни 1976 року.

ПРОГОЛОШЕНЕ У СЕРЕДУ вранці, 13-го червня, сменським урядом у Сані припинення вогню того ж дня по обіді вже було порушене. В передмістях Адену знову обізвалися гармати. Лідер північного Йємену Алі Абдолла Солех сказав, що „припинення вогню він запропонував, щоб перевірити, чи протилежна сторона спроможеться оцінити мирну ініціятиву". Саадійська Арабія відкинула твердження сменського міністра плянування і розвитку Абделя Керіма аль-Ар'яні, нібито Ер-Ріяд постачає зброєю прихильників керівника південних сменців Алі Салема аль-Бейда.

НІГЕРІЙСЬКА ВІЙСЬКОВА влада пообіцяла винагородувати 50,000 найрів (2,300 дол.) тій особі, яка повідомить про місце переховування лідера опозиції Мошуди Абіоли. Цей нігерійський бизнесмен переміг на президентських виборах 12-го червня минулого року, однак іхні висліди були скасовані військовими. Нещодавно, 11-го червня цього року, М. Абіола проголосив себе президентом країни і повідомив про створення альтернативного уряду. Відтак його заарештували, але йому вдалося втекти. Поліція влаштовує облави. Нігерійська демократична коаліція, яка вимагає від військової хунти визнати минулорічних виборів і передати владу цивільному урядові, розпочала „тиждень громадянського неспокою".

В ОСТАННІ ДНІ продовжувалися криваві сутички між поліцією і мусулманськими бойовиками в північному індійському стейті Джамму і Кашмір. До довгого списку жертв додалося ще 20 осіб. На спеціяльній нараді в Срінагарі представники місцевої влади і командири розміщених в Кашмірській долині сил державної безпеки випрацювали спільний план боротьби проти ісламських екстремістів, що домагаються відірвання стейту від Індії. Тим часом прем'єр-міністер Пакістану Бенязір Бгутто в інтерв'ю впливовій лондонській газеті „Санді Таймс" назвала „справедливою" збройну боротьбу мусулманських бойовиків на індійській території.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ мусулманські бойовики з групи Абу Сайф, яка діє в південних провінціях Філіппін, захопили закладниками до 40 осіб з числа католиків. З них 15 чоловіків вони застрілили відразу, а звільнення понад 20 жінок повязали з певними умовами викупу. Цими днями терористи, діставши 40,000 дол. відкупних, випустили закладниць, однак продовжують утримувати католицького священика.

АЛЬМАНАХ '95

У 1995 році припадає 50-ліття закінчення Другої світової війни. Цій темі й буде в основному присвячений Альманах УНС '95. Просимо авторів надсилати матеріяли до 20-го серпня цього року. — Ред.

Встановлено теми доповідей симпозіуму

Ню Йорк. — Як уже інформовано, тут у суботу, 25-го червня, в НТШ, 63 Четверта ave., проходитиме симпозіюм в пошану Олеґа Ольжича у 50-ту річницю смерти. Симпозіюм влаштовують УВАН, НТШ та УНІГУ, Українське Історичне Товариство та Дослідча Фундація ім. О. Ольжича. Початок о год. 1:30 по полудні. Програму вестиме голова НТШ д-р Леонід Рудницький. Відкриття та заключне слово — президент УВАН д-р Марко Антонович.

Теми доповідей: Роман Лубківський, амбасадор України в Чехії — „Олег Ольжич у Празі"; д-р Тарас Салига, завідуючий катедрою української літератури при Львівському університеті — „Містерія смерти в творчості Ольжича"; д-р Ми колаш Неверли (Братислава) — „Ольжич як поет на тлі празького літературного довкілля"; д-р Андрій Сороківський, редактор журналу „Українські Гвардейські Студії" — „Ольжич—д-р Олег Кандиба як науковець"; д-р Зенон Городиський — „Ольжич як політичний діяч" та д-р Наталія Пазуняк — „Ольжич у літературній критиці".

М. Гулегіна виступила в Центральному парку

Ню Йорк (Г. Колесса).- 28-ма серія концертів у парках, влаштована Метрополітальною оперою, розпочалася тут в Центральному парку оперою „Тоска" Джакомо Пуччіні. Збираючи безліч слухачів, відкриття серії відбулося тут прохолодним вечором у вівторок, 7-го червня.

З коротким словом до слухачів звернулися посадник міста Ню Йоку Рудолф Джуліяні, генеральний менеджер Метрополітальної опери Джозеф Волп, відповідальний за культурні імпрези міста Скайлер Чейпін та Генрі Стерн, відповідальний за парки та розвагові імпрези Ню Йорку.

Головну партію в „Тосці" виконувала українка Марія Гулегіна. Поруч з нею виступили: Ляндо Бартолині (Маріо Каварадоссі), Юстіно Діас (Скарпія), Джеймс Кортні (Ангельотті), Ренато Капеччі (священослужитель), Філіп Кріч (Сполєта) та Кевин Шорт (тюремник). Дирігував Томас Фултон.

Барвистий, сильний та гнучкий голос М. Гулегіної став прикрасою цілого вечора, не дивлячись на те, що звукопідсилювальна апаратура часами змінювала темброві особливості звучання. Важко не погодитися з критиком газети „Ню Йорк Таймс" Аленном Козінном, який сказав: „Її виконання арії 'Віссі д'арте' розквітло вишуканістю — це був дійсно могутньо-болючий момент вечора".

Наступними днями „Тоска" звучала в Проспект парку, Бруклін, Н. Й., у Ван Кортлендґ парку, Бронкс.

(Закінчення на стор. 4)

Там і тут турбуються одним — Україною

Джорзі Сити, Н. Дж. (Х.В — Ф). Серед багатьох цікавих аспектів журналістичної праці один з найбільш інтригуючих — це можливість зустрічати різноманітних людей, які мають багато дечого небуденного розповісти. До такої категорії можна безумовно зарахувати молодого Фіделя Сухоноса з Дніпропетровського, який в товаристві Світлани Свириденко зайшов до редакції „Свободи", щоб поділитися з нашими читачами своїми переживаннями з перебування в ЗСА та розказати про успіхи і невдачі відвоювання від своїх і чужих рідної землі, мови та звичаїв.

Ф. Сухоніс у редакції „Свободи".

З розмови з гостем довідуємося, що приїхав він до ЗСА за стараннями людей доброї волі, друзів і приятелів Світлани та Боголюба Свириденків з Гантінгтону, Конн., які не пожалкли труду, щоб допомогти йому мати змогу відвідати ЗСА, вивчити побачити все та особисто це пережити. Ф. Сухоніс стверджує, що багато чого про українську громаду в ЗСА, але те, що зустрів і побачив, то навіть перевищило його молодечо-оптимістичні сподівання. Він не тільки захоплений своїми відвідинами, але зокрема зворушений прихильністю та доброзичливістю українських людей на поселенні в ЗСА. Тим більше він це оцінює, коли бачить, що турботи тутешньої громади про Україну є такими самими, як і турботи його та багатьох інших в Україні. А ці турботи — це

(Закінчення на стор. 4)

„ВЕСНЯНОЧКА" В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінгтон, Н.Дж. — Музичне Дошкілля при УМІ під проводом Марти Шлемкевич-Савицької запрошує на казку-пантоміму „Весняночка". Вистава відбудеться у неділю, 26-го червня, в залі Українського Народного Дому, 140 Проспект ave. Початок о год. 3-ій по полудні. Прийматимуться також вписи на літній курс та на 1994-95 шкільний рік. Телефон (908) 276-3134.

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКІ ДИПЛОМАТИ відвідали штаб Військово-Морських Сил України. Аташе з питань оборони Деніел Скауф і військово-морський аташе американської амбасади в Україні Стівен Качмар зустрілися зі заступником командуючого ВМС України контр-адміралом Миколою Костровим. Гості цікавилися перебігом розбудови ВМС України та процесом переговорів у справі розподілу Чорноморської фльоти. Вони висловили також обопільне бажання продовжувати співробітництво між фльотами України та ЗСА, зокрема у питаннях охорони судноплавства, обміну делегаціями та відвідинами кораблів, участи у військових семінарах і симпозіомах.

У ПОНЕДІЛОК, 13-ГО червня, між Чикаго і Києвом відкрито пряме летунське сполучення. В одному з найбільших летовищ світу О'Гер екіпаж і пасажирів, які здійснили перший політ літаком ІЛ-62М „Авіялінії Україна", вітала українська громада, офіційні представники американської влади і представники українського консуляту в Чикаго. У цьому ж консуляті було влаштовано прийняття з нагоди відкриття нової летунської лінії. Починаючи з 16-го червня прямі лети між Чикаго та Києвом здійснюватимуться щочетверга.

ФЕДЕРАЛЬНА ЛАВА присяжних в Алясці вирішила, що нафтопереробна фірма Ексон провинилась, коли дозволила капітанові Джозефові Гейзелвудові командувати своїм нафтоналивним судном „Ексон Вальдіз" у небезпечних водах аляської затоки Прінс Вілліям, знаючи про його алькоголізм. Бо саме це й було безпосередньою причиною тої катастрофи 24-го березня 1989 року, коли згадане судно наїхало на мілину, спричинивши найбільший розлив нафти в Північній Америці. Рішення дає змогу майже 10,000 особам, які полюбованням чи риболовством заробляють на прожиток, а також власникам посілостей над згаданою затокою, потягати фірму Ексон до судової відповідальности за відшкодування.

У ПОНЕДІЛОК, 13-ГО червня, Верховний суд ЗСА одноголосно виніс рішення, що місцевості не мають права забороняти своїм мешканцям поміщувати будь-які транспаранти на своїх посілостях. Верховний суд уважає, що це є важливим виявом людського спідкування, що відповідає першій поправці до американської Конституції. Іхне рішення було перемогою для Маргарет Гіллео, мешканки Ст. Луїс, Мо., де міський декрет забороняв всякі транспаранти навіть на своїй посілості.

У НЕДІЛЮ, 12-ГО червня, спеціяльний прокурор для розгляду афери Вайтвотер та самогубства адвоката Білого Дому Вінсента Фостера перевів надзвичайні переслухання з президентом Біллом Клінтоном і його дружиною Гіллері Родгам-Клінтон. Це вперше в історії, урядуючий президент і Перша леді були переслухувані особисто прокурором. Спеціяльний прокурор Роберт Фіск у присутності свого заступника і судового стенографа, адвоката Білого Дому Ллойда Катлера та особистого адвоката Клінтонів перевів окремо переслухання з Президентом, а окремо з його дружиною. На тему згадання переслухань не було жодних публічних коментарів зі сторони Білого Дому, ані від спеціяльного прокурора Р. Фіска.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні
(202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, NJ 07302
Tel (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $1.50 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі вирізувати і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застереже, долучивши надписаному коверту з відповідною поштовою оплатою.

За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, NJ 07303

Підготова Парляменту Европи

У минулому тижні відбулася у столиці Бельгії Брюсселі конференція лідерів 12-ти членських держав Европейського союзу, присвячена підготові Парляменту Европи, себто тій керівній законодатній установі, яка має схвалювати політику всіх 12-ти членських країн і насправді нею керувати. Принципова згода створити такий Парлямент Европи була прийнята ще перед з'єднанням Німеччини, тоді визначено число „депутатів" такого Парляменту на 518. Коли ж населення Німеччини зросло до 90 мільйонів після з'єднання, підвищено число членів Парляменту Европи до 567. „Нью Йорк Таймс" з 13-го червня ц. р. наводить докладно скільки кожна членська країна Европейського союзу матиме „депутатів" у парляменті Европи, і це нас менше цікавить.

Цікавіше ствердження, що у Франції, Німеччині й Італії настрої широких кіл суспільства пішли направо та що в одній Великобританії, у зв'язку з тамтешніми безробіттями та взагалі економічною кризою, обнизився авторитет консервативного уряду Джана Мейджора і за всіми опитами, прийде там до влади лідер Лейбористської партії. Наче автоматично на лідера Західньої Европи висувається Гельмут Коль, канцлер найбільшої за територією і населенням країни Европейського Заходу, бо за всіма переведеними опитами, його Християнсько-демократична партія переможе у найближчих виборах.

Цікаве явище у Західній Европі — тяга до єдности. Економічну єдність здійснено у скасуванні митних бар'єрів 12-ти країн, у скасуванні пашпортових віз мешканців цих держав та у принциповій згоді на введення в усіх тих країнах одної валюти з одним центральним банком. Тієї останньої постанови ще не введено в життя, бо противиться цьому Великобританія, можливо, що після найближчих тамтешніх виборів і приходу до влади лейбористів Англія вирече ться своєї опозиції і настане історичний феномен перетворення Західньої Европи у своєрідну конфедерацію, в якій політичною „парасолею" стане Парлямент Европи.

У чому корініться та тяга до об'єднування, яка виявилася сильнішою за острах, що така єдність звузить суверенні права незалежних членських держав? Найпершим аргументом був реалізм — зрозуміння. Що така єдність необхідна для розвитку й пожвавлення економіки. Тому не дивно, що американський бізнесовий світ поставився до такого процесу єднання Західньої Европи настороженно і недовірливо, як до свого небезпечного суперника. Друга причина тієї тяги до єдности — це зріст недовір'я західньоевропейських країн до Америки, як лідера західнього демократичного світу. Після занику „холодної війни" характер Північно-атлантійського оборонного союзу (НАТО) дещо змінився, бо найбільшу увагу пересунено з військового сектора на політичний.

Але теперішня зиґзакувата, хитка і неясна закордонна політика Америки за президентури Билла Клінтона та, зокрема, її дальша проросійська настанова перекопує европейський Захід, що треба неначе унезалежнитися від Північної Америки. Цей своєрідний континентальний сепаратизм корініться у свідомості чи підсвідомості, що треба самому дбати про свої інтереси, за свою безпеку. Відсіль логічно виникла думка творення европейських збройних сил, незалежно від збройних сил НАТО, хоч тієї ідеї покищо не здійснюється.

Нема тут ніякого порівняння з Україною. Для України слово „єдність" однозначне із смертельною загрозою від російського — „неділимства". Нема теж порівняння щодо внутрішньої політичної єдности у кожній з отих 12-ти европейських країн та Україною, бо, на превеликий жаль, особисте амбіціонерство і партійництво все ще заспліпює тамтешній державно-політичний розум. Наші земляки в Україні сущі все ще не зрозуміли імперативу єдности всіх конструктивних сил і все ще не розуміють суті демократії західнього типу. Доля України залежить від того, щоб зрозуміли вони цю істину якнайшвидше.

Останні вістки з Києва говорять, що Президент Кравчук повинен ближчими днями представити парляментові новий Кабінет Міністрів (КМ). Якщо так, то з того ясні дві проблеми дальшої нормалізації політичного життя в Україні, бо коли КМ буде затверджений парляментом, залишиться ще тільки встановити вибір Президента; представлення Президентом нового складу КМ до затвердження парляментом свідчитиме, що Президент виявляє тенденцію співпрацювати з парляментом, про що він уже натякав неодноразово, але що суспільство приймало з сумнівом. Прихід нового КМ, затвердженого парляментом, буде новою ознакою, що кінчається етап Леоніда Кравчука, бо речники парляменту неодноразово підкреслювали свою принципову позицію будування парляментарної демократії, а не президентської, як це послідовно проводив Президент Кравчук. З ліквідацією всіх можливостей Леонідові Кравчукові переводити свої державно-творчі пляни в життя, він навіть коли б був обраний Президентом, тих планів реалізувати не зможе. Невиключене, що в тій ситуації він зречеться своєї кандидатури у виборах Президента, бо ледве, чи домінуюча в парляменті

Ярослав Гайвас

ВАЖКИЙ, АЛЕ ОЧЕВИДНИЙ ВИБІР

II

лівиця захоче піти на концесії для нього. Іншими словами Кравчук пожинає наслідки його політики маневрів між національними демократами і комуно-соціялістами. Ліві завдяки йому посіли були базу, з якої вийшли найсильнішою групою в парляменті, здобувши тверді владні позиції, відвертаються тепер до нього плечима.

На жаль, етап Президента Кравчука закінчився, без з'ясування ним своїх національно-політичних принципів, своїх практичних поглядів і цілей, якщо не вражовувати його бажання за всяку ціну залишитися на пості Президента. Президент Кравчук не щадив розважних деклярацій і заяв, але за ними не слідували факти, навіть його найближче оточення довідувалося тільки епізодично про його найближчі потягнення. Його найближчі співробітники були тільки виконавцями його волі, через що і ціла владна система була неясною загадкою. Щойно майбутня доступність документів і з'ясування закулісних потягнень, що їх часто було важко зрозуміти, дадуть змогу пізнати правдиву картину кравчуківщини.

Але є небезпека, що нові владні чинники теперішньої більшости, як виглядає, очолені принаймні покищо думвіратом Олександра Мороза, голови Соціялістичної партії та Петра Симоненка, голови Комуністичної неопартії. Як уже було згадано, заяви Мороза пішли в розріз з фактами, які слідували після заяв. У виборі президії парляменту після заяв про консолідацію національних сил, він пішов протилежним шляхом. А з виступів після того різних національно-демократичних лідерів можна зробити висновок, що голова парляменту Мороз не дотримався домовлень, чи може тільки обіцянок.

Добір членів Кабінету Міністрів, а в першу чергу прем'єр-міністра покажуть справжнє обличчя О. Мороза, його політичний реалізм, або звичайне доктринерство та його вузьке, чи повне розуміння національної консолідації та навіть простого компромісу. Пост президента країни є для лівих і їхнього провідника відкритий, отже лишається вже тільки КМ як поле, де будуть компроміси, без яких не може бути ніякої консолідації, а тільки однопартійна диктатура та її трагічні наслідки. А хребтом компромісу може бути тільки пост прем'єр-міністра і великої частини КМ. Бож національно-демократичні елементи, які пішли б на компроміс з комуно-соціялістами без цього, втратять всіляке довір'я у суспільстві, навіть серед своїх угруповань.

Отак дійшли ми до пункту, на якому западуть рішення, куди внутрішня політика в Україні піде далі. Очевидно не йдеться про більоки двох таких різних крил, а тільки про оперативну, і то епізодичну від випадку до випадку, спів працю, про знайдення модусу операнді. Та вимога на початку нового етапу, вимога знайти оцей модус операнді, є основою дальших успіхів. Без неї новий парлямент скотиться до характеру і ролі попереднього, або ще гірше. А питання виходу і відірвання від російсько-совєтської доби зійде з денного порядку, що заповідатиме катастрофу.

Продовження буде.

Володимир Жила

„ПРОСТОТА І МИСТЕЦТВО"

Мирослава Ласовська-Крук, „День Мазепи" для шкільного театру, Львів: Асоціяція Дітячи Української Культури, 1993, стр. 151.

I

Український шкільний театр одержав у 1993 році нову збірку драм — „День Мазепи" — книгу Мирослави Ласовської-Крук. Мирослава Ласовська-Крук. Мирослава Ласовська-Крук — письменниця неодноріднa за змістом. Вона прозаїк, поет і драматург, який має за собою досить вагомий творчий доробок. Як не дуже багато авторів, вона цікавиться дитячим жанром, пам'ятаючи, що наше майбутнє належить ім і наступним поколінням.

Книга „День Мазепи" складається із п'яти драм: „День Мазепи", „Вішування старого дуба", „Я повернусь", „Не продам!" і „Іванчик-Череванчик". П'єси „Вішування старого дуба" (1956) й „Я повернусь" (1957) були написані ще в Аргентині, куди письменниця емігрувала з Австрії після Другої світової війни, проте вони й досі відповідають найважливішим потребам нашого сьогодення. Інші п'єси збірки написані уже в Америці.

Кожна п'єса Мирослави Ласовської-Крук сповнена своєрідними фантастичними елементами, які виразно й глибоко діють на дитячу уяву. Вони будуть ще більш помітними й вражаючими для юного глядача при виконанні з використанням потрібних сценічних ефектів.

Поет Олекса Веретенченко (помер 15-го березня 1993 року в Дітройті) у передмові до збірки драм назвав п'єсу „День Мазепи" не проминальною і в нагороду присвятив авторці промовистий поетичний комплімент:

Мій уклін, слова ласкаві
Нашій пані Мирославі.
Хочеш — вір, а хоч — не вір,
Тільки це класичний твір.

„День Мазепи" (із хлоп'ячих літ) — це одна з найкращих п'єс у збірці на історичну тематику. Твір без сумніву класичний за задумом для сценічного втілення. В основу його покладено напад татар на село Мазепинці й героїчний вчинок молодого Івася Мазепи, який спішить на коні повідомити батька про напад, щоб врятувати людей з полону. Він не тільки, що вспіває виконати своє завдання, але повертаючись додому через село рятує в горіючій церкві образ Святої Покрови, який колись подарувала його мати. Не зумів він врятувати Євангелію, яка вже горіла й тут обпік пальці.

У п'єсі переважає простота й нескладність. Усе спрямоване до однієї мети, до одного наміру — навчити дітей любити свою батьківщину й плекати визвольний чин. „Кріпи, Івасику, руку, на шаблюці кріпи!" — закликає молодого Мазепу дід Гордій. У цій короткій п'єсі маємо потрібну єдність дій, добрий драматизм зіткнень, показ молодого Мазепи в стані великого напруження та чітку окресленість характерів, а їх тут чимало.

Діялоги в п'єсі добре побудовані й розраховані на сприймання юного глядача. Є тут і значні елементи ритму, але вони не чіткі й тому часто мало відчутні.

Замітно звучить наприкінці п'єси монолог діда Гордія. У ньому сильна історична основа, що так дуже потрібна нашій молоді й тут в діяспорі, а зокрема, в Україні. Готуючись у Київ на науку, Івась просить діда Гордія, щоб він поїхав туди з ним, дід зі скромности відхиляє: „Чого мені там? Там є мудріші за мене. Тобі всякої науки треба навчитись. Світ не одні Мазепинці і не один Київ. Світ широкий, а люду в ньому багато, а я що, я знаю тільки, чим наша земля насякла. Всі болі її знаю, ще сьогодні чую... Та ходи, підійди до діда, підійди ближче, підступи. Глянь, Іване, на моє чоло, на чуба сивого, в очі зазирни. Чоло моє ще стріли половецькі борознами рили, чуба мого тернина над Калкою розчісувала. А в зіницях моїх — що бачиш? Дивися уважніше! В них ще не згасли Києва святого пожежі, пологанями запалені. Князів, гетьманів і всіх лицарів землі української ті очі бачили. Послухай, як дідове серце б'ється... І битиметься серце Гордія Безсмертного!"

Цим історичним зверненням, яке сміло можна назвати перлиною цієї короткої драми, дід Гордій встановлює тісне взаємнення з молодим Іваном Мазепою. Хлопець приймає його з подивом і тремтінням. Він хреститься і мовить „Святсвят, дідусю!" Я уявляю собі, як потужно це звучатиме на сцені й який сильний вплив матиме на юного глядача. Другою такою перлиною є клятва Івася Мазепи: „Клятву даю, що ні вас, діду, ні науки вашої ніколи не забуду! (Нахиляється, бере в долоні грудку землі). На святу землицю нашу присягаю, що чином берегтиму мою родину, при ятелів, вас, дідусю, всю, всю Україну перед лиходілми, які на волю нашу зазіхають і силоміць її відняймають!".

(Закінчення буде)

Володимир Романюк

СТАНЬМО Ж ПЛЕЧЕ ДО ПЛЕЧА!

I

Впродовж кількох останніх років на Прикарпатті, як зрештою, у цілому в Європі, спостерігається відчутне зростання рівня захворювання людей на туберкульозу, в тому й органів дихання. У краях так званої СНД, це явище пов'язане і з різким занепадом економіки, а відтак, зі соціяльною незахищеністю населення. Далеко не другорядну ролю відіграє тут і жахливий стан екології.

Рік тому „Свобода" інформувала своїх читачів про те, що в Івано-Франківську створений перший в Україні фтизіопульмонологічний центр. Приглянемося до нього ближче.

Для початку дозволю собі дещо статистики. Отже, якщо у 1992 році на Івано-Франківщині було 36 випадків захворювання туберкульозою на 10,000 населення, в тому числі 32 органів дихання, то в минулому році було вже відповідно 38 і 33 випадки, тобто загалом додано 53 хворих цією небезпечною недугою.

Поява подібного центру, як розповіли мені директор Володимир Вагилевич і начальник управління охорони здоров'я при обласній державній адміністрації Володимир Стасюк, стала вкрай необхідною, поскільки в Україні доти пульмонологічної служби, як такої, не було. В колишньому Союзі фтизіятрія та пульмонологія були штучно розділені, і це нагромаджувало хаос у системі боротьби легеневих захворювань.

—Сама ідея, як сказав Володимир Стасюк, була не новою та давно вже реалізованою у цивілізованому світі. Подібного ж просто не могло статися в біорократичній атмосфері комуністичного тоталітаризму. Але, як тільки появилася можливість, Володимир Стасюк, який відданий виношував думки щодо створення такого центру, взявся до цілної праці, залучивши до справи своїх однодумців. Бож усвідомлювали, що успішно боборювати легеневі недуги можна, лише інтегрувавши фтизіятрію з пульмонологією, поставивши працю лікаря на більш уніфіковану основу.

Можна, зрештою, сперечатися про пальму першости. Однак, безсумнівним є те, що зі створенням згаданого центру тут не зупинилися на інтеграції двох органічно переплетених між собою галузей медицини, а пішли далі, взявши під свою опіку всі новоутворені фтизіопульмонологічні служби в районах області. Тож нині лікар там займається не суто туберкульозою, а підходить до оздоровлення легень комплексно, що, зрештою, є найправильнішим хоча би з точки зору щодо самої морфології недуг.

У вересні минулого року гарний почин та перші осягнення прикарпатських фтизіопульмонологів були відзначені Колегією міністерства охорони здоров'я в Україні та відповідною постановою рекомендовані для впровадження в усіх регіонах країни. Я, природно, зацікавився результатами праці це зовсім юного центру, і отримав вичерпні відповіді.

Насамперед, завжяки роботі центру, було наведено для обліку хворих з неспецифічними недугами дихальних шляхів. З тим почали потрохи позбуватися занедбаности як у туберкульозних, так в онкологічних та інших недугах легень. На якісно вищий щабель вдалося поставити диспансерне спостереження, профілактичні огляди, що дозволяє якомога вчасніше виявляти захворювання та зцілювати й оздоровлювати людей у стаціонарах, санаторіях etc. Уже тепер в окремих регіонах області зменшилася кількість смерти від легеневої, зокрема, неспецифічної патології.

Окремої уваги заслуговує те, що на Прикарпатті, як ніде більше в Україні, мають рабілітаційні відділення санаторного пульмонологічного оздоровлення. Таким є й, наприклад, нині багатьом відома „Смерічка", яка має 25 ліжок.

Характерно, що хворі, закінчивши лікування у стаціонарі, мають можливість оздоровитися тут не за рахунок належної їм у місці праці відпустки, і навіть не мусять брати відпустку за власний рахунок. Більше того, їм зберігається середня заробітна платня за місцем їх роботи.

Центр має відділення для лікування хворих на туберкульозу, діягностичне, торакальної хірургії, поліклінічне та терапевтичне, клінічну лабораторію, до яких скеровуються хворі з усіх регіонів області та де водночас можуть переходити курс лікування до 300 осіб.

Допомогу немічним надають консультанти відповідної катедри Івано-Франківського Медичного Інституту, професори Степан Орнат, Зіновій Дума, доцент Михайло Струтинський. У поборюванні легеневих недуг об'єднали свої зусилля директор центру, його заступники Олександра Сірко, Валерій Єфремов, завідувачі відділеннями Марія Дяцин, Іван Кайда, Михайло Марценюк, Наталія Хома, Маркіян Пасинк, Віктор Пазуняків, Здислава Козак, завідувачки організаційно-методичним кабінетом Світлана Харченко, середній та молодший медичний персонал, обслуга. Про самопожертву цих людей у праці можна було б сказати чимало гарних і теплих слів.

Закінчення буде.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Лев Яцкевич

Відчинені ворота Всесвіту

Модерна людина та модерна наука мають неспонана 300 років. В 1632 р., коли кардинали засуджували Галілея за його наукові теорії, вони були переконані в тому, що Земля становить осередок світу і що вона непорушна. Але 200 років пізніше, людина прийняла за незаперечну правду, що не тільки наша Земля, але і наше Сонце і ціла галактика перебувають у невпинному русі. А ми самі, плянетяни, не мов в космічному кораблі зі швидкістю 67,000 миль на годину довкруги нашого Сонця і, щопівроку, переміщаємося 180 мільйонів миль в просторі із Сонцем, що теж не стоїть на місці.

Рушійною силою усіх великих задумів та починів була завжди людина, яку Творець наділив не тільки свободою волею та розумом, але й снагою пізнавання невідомого.

І ця снага спонуканку не дає людині спокою; вона погнала Марка Поло до екзотичного Китаю, Христофера Колюмба до „Нового Світу", Рональда Амудсена до північного бігуна, Августина Піккарда до стратосфери, а американських астронавтів — до Місяця.

У пошукуванні за невідомим, — вона натрапила на слід чарівної енергії, яку ми, від грецької назви бурштину (електрон), назвали електрикою. Але за найбільше досягнення людини нашої доби слід вважати розшифрування структури матерії та запряження атомної енергії до колісниці людських потреб. А збагнувши таємницю матерії, людина хоче пізнати таємницю праматерії і таємницю побудови Всесвіту.

І тут, таки на наших очах, починається нова Одіссея космічних польотів. Її перший етап були вичалення людини на Місяць, при драматичному суперництві двох технологічних потуг ЗСА та колишнього Совєтського Союзу.

Місяць, загально, вважається воротами Всесвіту, сповненого Сонць, Плянет і Місяців, розсіяних щедро на бездоріжжях нашої галяктики. Але все наше знання про галяктику та безмежний Всесвіт, основане на знанні тільки однієї плянети Землі, на якій ми живемо. Ми знаємо тільки один вид життя, того, що існує на Землі. Ми знаємо

В ОРГАНІЗАЦІЇ Об'єданих Націй оприлюднено звіт експертів, згідно з яким Індія і Пакістан є найбільшими у світі імпортерами озброєнь. На частку цих країн припадає 18 відсотків всіх закупів військової техніки у світі. Пакістан витрачає на імпорт зброї 7.7 відсотка внутрішнього валового продукту. На думку експертів, якщо ці дві країни відмовляться, наприклад від запланованих закупів закордонних бойових літаків, то на заощадженні кошти Індія зможе дати освіту для 15 мільйонів дітей, а Пакістан забезпечить чистою питною водою 55 мільйонів сільських мешканців.

ВИСТУПАЮЧИ ЗІ ЗВІТОМ у військовій комісії південнокорейського парляменту, міністер оборони країни Лі Бен Тге повідомив, що Пйонгянг повністю закінчив підготову до війни на Корейському півострові, однак покищо він нічим не виказує свого наміру розпочати збройні провокації проти Сеулю. Л. Б. Тге підкреслив, що збройні сили Південної Кореї пильнують за всіма діями північних корейців і у випадку проголошення санкцій проти Пйонгянгу посилять боєготовість південнокорейських та американських формацій.

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Р. Р.). — Тут у неділю, 5-го червня, в приміщенні Українського Народного Дому за святковими столами відбулися врочисті проводи в Україну отця протоієрея Української Католицької Церкви св. Петра і Павла в Джерзі Сіті Романа Мірчука.

Прощальний обід зорганізували Парафіяльна Рада і парафіяни церкви св. Петра і Павла. Серед запрошених гостей були батьки о. Романа — Анізія і Петро Мірчуки, старший брат Ярема, сестринство, священики, представники організацій, учні, приятелі.

У переповненій залі панував тривожний смуток, як завжди перед розлукою, і водночас відчуття важливости події. Адже о. Р. Мірчук на цілих п'ять років їде в Україну, де працюватиме першим віцеректором Духовної семінарії в Рудному на Львівщині. Та й їде не просто священик, а непересічний проповідник, філософ, теолог, улюблений і всіма шанований парох. Можна було тут побачити чимало розчулених, заплаканих облич і ніхто не дивувався, не питав „чому?", бо хто знав о. Романа, той усе розумів. Звичайно, любили і шанували його завжди, але так воно чомусь буває, що справжню ціну людини ми починаємо розуміти тоді, коли її втрачаємо. Вже не раз о. Мірчук їздив на кілька місяців в Україну, та всі знали, що незабаром він повернеться і знову буде з ними. Знали і про його найзаповітнішу мрію — слугувати в Україні. Нарешті ця мрія здійснилася і церковні власті дозволили йому на тривалий час поїхати в Україну. Та вістка ця вчинила справжній переполох серед парафіян — так не хотілося їм відпустити свого мудрого, доброго і талановитого пароха. Бачачи їхній розпач, зворушений був і сам о. Мірчук. Спокійно переконував: навпаки, радіти треба і дякувати Богові — адже здійснилася його мрія. Та не раз і в нього з'являлися сльози, бо ж так багато спільно зроблено, багато пережито і серце його переповнювалося любов'ю до парафіян, які горнулися до нього, наче діти, що боятся залишитися сиротами.

Ректор Української католицької семінарії у Вашінґтоні Іван Бура прочитав молитву, подякував Богові за о. Мірчука і попросив для нього покровительства і захисту на майбутнє. Церковний хор під диригентурою Василя Гречинського і всі присутні відспівали гимн ЗСА і України. Після того виконали „Отче наш", музика Стеценка, „Блажен муж", музика Гнатишина і „Многая літа", музика Біликовського. Дуже цікаво виступили діти, яких о. Мірчук навчав, і які грали різні ролі у його виставах, що також було надзвичайно зворушливо.

Відкрила вечір Жакелін Смотрич, загально знана тут як Жакі. Походить вона з німецької родини й одружена з українцем. Вона розповіла, що хоч завдяки чоловікові була вже близька з українством, але по-справжньому до української культури придучив її о. Роман Мірчук. Йому вона завдячує своїм духовним і національним розвитком, завдяки йому більше пізнала українські традиції та культуру і щиро їх полюбила. Пропрацювавши 10 років поряд з о. Мірчуком, вона відчуває себе „повноправним" членом української громади.

На вечорі виявилося, що не лише сам о. Роман освічений і дотепний, а таких має і друзів. Отець Лев Голдейд, великий приятель о. Мірчука, який був церемоніймайстром на вечорі, також німець (справжнє прізвище якого Лео Голддаддлер, що означає Золотий Орел), промовляв з великим гумором і чудовою українською мовою. Вже 34 роки працює він в Українській Католицькій Церкві, а недавно повернувся у Україну, де тільки викладав у семінарії. За таку його гарну українську мову охрестили його там „німцем - бандерівцем".

Отець Лев розповів про дивовижні успіхи молодого священика Романа Мірчука від самих початків і до сьогоднішнього дня. Розповів, як брався о. Роман за найскладніші справи, які всім іншим здавалися цілком фантастичними і нездійсненними, і доконував їх успішно, в тому числі й будівництва храмів. На посвяченні спорудженої його стараннями церкви св. Петра і Павла було 25 священослужителів і посвячення відбулося з дотриманням найкращих традицій та найдокладніших приписів канонічного права. Великий знавець і дослідник права та ритуалу єпископ Роберт допоміг здійснити це посвячення з усіма приписами, тож ніколи раніше, розповів о. Лев, не бачив він такого гарного обряду та й навряд чи ще коли побачить. Сама церква побудована та оздоблена в українському стилі, з образами усіх святих, отців Церкви, королів, принців, принцес (князів і княгинь), а також монахинь. Ніхто не думав, розповів о. Лев, що з того малого сумішеного юнака вийде такий талановитий організатор, глибокий проповідник і теолог.

Про надзвичайну скромність о. Романа також знали всі. Про це свідчить хоча б те, що за 10 років ніхто з парафіян так і не довідався дати його народження, хоч безліч разів намагалися. І ось тепер таємницю розкрив Ілля Шевчук, який сказав „до побачення" своєму парохові від імені Церковного Комітету. І. Шевчук розповів, що народився о. Мірчук 13 вересня 1950 року в Мюнхені, Німеччина. Того ж року прибув з батьками до ЗСА. По закінченні студій був висвячений єпископом Василем Лостеном у катедрі Непорочного Зачаття в Филадельфії 10 липня 1976 року. Спочатку 18 місяців був секретарем адміністрації архиєпархії у Филадельфії, потім вісім місяців працював помічником пароха в церкві Успіння Пречистої Діви Марії в Пенсильванії та п'ять років у церкві св. Йосафата у Філадельфії. Згодом став парохом у церкві Різдва Пречистої Діви Марії в Ню Бранзвіку, Н. Дж., і водночас працював адміністратором у церкві св. Михаїла в Менвіллі. Там він відразу взявся до діла, виготовив плян церкви, закупив площу і протягом кількох років була споруджена нова церква св. Михаїла.

Парохом церкви св. Петра й Павла о. Мірчук став 1-го грудня 1984 року, тож від'їзд його в Україну якраз співпав з 10-річчям праці в цій парафії, яка на той час відправляла Службу Божі в тимчасовій каплиці багато років. З приходом о. Романа все змінилося. Вже 10 лютого 1985 року скликав парафіяльні збори, розповів про свої пляни побудувати церкву. І знову ніхто не повірив у ту затію, бо мала і квота громада, а ціни на будівництво завеликі. Та о. Роман умовив, створили будівельний комітет і вже восени 1986 року закупили площу й розпочали будівництво. І сталося чудо, яке закінчилося посвяченням 1989 року нової церкви.

Окрім обов'язків пароха церкви св. Петра й Павла, о. Роман обслуговує парафію Пречистої Діви Марії в Байоні ще й працює там адміністратором, а також капеляном на СУМівській оселі в Елленвілі. Щоб підняти духовний рівень парафіян, запроваджував семінари для вивчення Святого Письма двічі на тиждень: у понеділок англійською мовою, в четвер — українською. Дуже вміло організовував заняття з молоддю, писав для учнів вистави, навіть під час хрещення дітей уже призначував ролі для малого, кажучи: „будеш 'ангеликом', або 'чортиком' у новій виставі" — залежно від того дуже малятко плакало, чи ні. Багато уваги о. Роман приділяв школі українознавства, навчаючи дітей любити Україну, рідну мову, звичаї, викладаючи історію, літературу та інші предмети. Він належить до організації СУМ і сам є її вихованцем, а тепер — вихователем і капеляном.

Священик Давид Барателлі та інші промовці також розповіли багато цікавого про незвичайну та успішну діяльність о. Р. Мірчука. Іван Шанайда з Пенсильванії розповів зворушливі історії про те, як о. Мірчук чи зусиллями, чи чудом, чи великою вірою здійснив проєкти, в які ніхто не вірив. А то поїхав в Україну, забрав семінаристів і за свої гроші повозив їх по церквах, по чудотворних місцях у різних кінцях України. А тоді повіз їх у Західню Європу та до Риму. І все це за мінімальний кошт бензину для старенького авта, хоч ніхто не вірив, що йому те вдасться. Це розширило горизонт семінаристів, багато з яких нідеться були у своєму житті, крім семінарії та рідного села. Своїми мріями і планами о. Роман не раз запалював й інших, тому часто промовці висловлювали певність, що в Україні він запалить серця молодих на нові задуми, ідеї та подвиги.

На закінчення о. Мірчук також сказав зворушливе слово до всіх присутніх, подякував гостям, що прийшли його вшанувати на прощання, а особливо своїм батькам і братові. Розповів, що не мріяв би так про Україну, коли б не чув щороку на Різдво, як казали батьки „Дай, Боже, наступного року святкувати в Україні!" І так було впродовж багатьох років. Це прищепило йому любов до рідної землі, а тепер о. Мірчук заповідає усім своїм учням берегти національні традиції на майбутнє, а як стануть дорослими — приводити до школи українознавства своїх дітей і внуків.

У неділю, 26-го червня, о Р. Мірчук востаннє відправить Службу Божу перед від'їздом і вже з 1-го липня працюватиме в Україні.

Отець Роман Мірчук з батьками під час прощальної вечері.

Священик УГКЦ Роман Мірчук виїздить в Україну

ОЛІМПІЙЦІВ ВІТАЛИ В НЮ ДЖЕРЗІ

Іст Гановер, Н.Дж. (Г. Колесса). — Зустріч з легендарною Оксаною Баюл, чемпіонкою останніх Олімпійських Ігор, чемпіоном в змаганнях чоловіків в 1992 році Віктором Петренком та їх тренером Галиною Змієвською відбулася тут в залі готелю „Рамада" в присутності біля трьохсот членів української громади різних поколінь. Імпрезу влаштувала Координаційна Рада УККА в Ню Джерзі при співучасті Української Спортової Централі Америки і Канади, а дохід з неї, біля 4,500 дол., за бажанням О. Баюл та В. Петренка був призначений на розбудову Центру фігурної їзди на льоду в Одесі, Україна. Вищезгаданий готель „Рамада", віцепрезидентом та генеральним менаджером якого є Орест Федащ, теж зробив внесок у справу, надавши безкоштовно залю для зустрічі та кімнати, вечерю і транспортацію гостям. До уможливлення зустрічі також у великій мірі спричинилася голова Приятелів Національного Комітету Олімпійських Змагунів України Лариса Барабаш-Темпл. На зустрічі був присутній спеціяльний гість *Боб Ягт, тренер американської олімпійської збірної,* директор майбутнього Міжнародного центру фігурної їзди на льоду в Коннектикат.

Промовляє Оксана Баюл (Світлина Г. Колесса)

Віктор Петренко з дружиною Ніною

Вітальне слово від Губернатора стейту Ню Джерзі Крістін Тодд Вітман було прочитане Володимиром Заліско, помічником Губернатора в етнічних справах. В посланні було сказано: „Серед різнонаціонального населення Ню Джерзі посвята українців-американців принципам та ідеалам Національного Комітету Олімпійських Змагунів України Лариса Барабаш-Темпл. На зустрічі був присутній спеціяльний гість *Боб Ягт, тренер американської олімпійської збірної,* директор майбутнього Міжнародного центру фігурної їзди на льоду в Коннектикат.

Вітальне слово від Губернатора стейту Ню Джерзі Крістін Тодд Вітман було прочитане Володимиром Заліско, помічником Губернатора в етнічних справах. В посланні було сказано: „Серед різнонаціонального населення Ню Джерзі посвята українців-американців принципам торгівлі, індустрії, освіти і мистецтва може стати прикладом для всіх мешканців стейту і цілої країни. Ми вітаємо вас за досягнення, впевнюємо вашим успіхам і горді з того, що ви є частиною нашої родини мешканців Ню Джерзі".

Імпрезу відкрив голова Ділового комітету Іван Буртик; гостей вітали голова УККА д-р Аскольд Лозинський, репрезентант Української Спортової Централі Америки і Канади Омелян Твардовський, від Об'єднання Жінок в Обороні Чотирьох Свобід України — Стефанія Чорна, яка від цієї організації разом з Роксоляною Лозинською вручила Оксані Баюл золоту медалю Княгині Ольги. Від учнів школи св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., О. Баюл одержала пам'ятний плякат.

Оксана Баюл та Віктор Петренко виступили з коротким привітанням, одержуючи бурхливі оплески.

Галина Змієвська багато розповідала про останню Олімпіяду, про те, що вони старалися гідно репрезентувати Україну, про свої емоції і почуття, про реакцію свідків змагань, публіки на виступ Оксани на Олімпіяді. Відкинувши припущення деяких присутніх про те, що українські чемпіони збираються емігрувати до ЗСА, вона сказала: „Ми не від'їжджаємо з України — ми є, були і будемо її громадянами". Пояснивши, що ковзанська площадка в Одесі є в аварійному стані, вони вимушені тренуватися у представленому льодовому центрі в Коннектикат для того, щоб далі виступати в міжнародних змаганнях і гідно репрезентувати Україну. „А в центрі в Коннектикат майорітимуть постійно два прапори — американський і наш, синьо-жовтий український". Г. Змієвська висловила велику вдячність української громади за її поміч українським змагунам.

На закінчення олімпійські чемпіони Оксана Баюл і Віктор Петренко, який прибув на імпрезу з дружиною Ніною (дочкою Г. Змієвської), дарували автографи дітям. Панували оживлена атмосфера і святковий настрій.

С. Чорна вручила О. Баюл медалю св. Ольги

Меморіяльний семінар НТШ у Львові

Наукове Товариство ім. Тараса Шевченка та Львівський Державний Університет ім. Івана Франка влаштували 19-го квітня 1994 року науковий семінар на фізичному факультеті університету присвячений пам'яті фізика, дійсного члена НТШ і проректора того ж університету в роках 1939—41, проф. д-ра Зіновія Храпливого в 90-ліття від дня його народження.

У виданій програмі нарад було десять доповідей з ділянок, в яких працював і публікував З. Храплий. Імена вчених, які брали участь у виконанні програми були професори Роман Гайда, ректор Іван Викарчук, доцент Петро Тацуняк, Лаврентій Блажиєвський, Іван Семинор, Володимир Третяк, Володимир Шпитко, Аскольд Дувірак, Юрій Яремко та запрошений на конференцію д-р Андрій Храплий — син Зіновія, який розказав спомини про батька.

З нагоди тої конференції у „Віснику НТШ" ч. 8—9 у Львові видрукувано обширну статтю авторства Петра Тацуняка про життєвий шлях та педагогічну й науковну працю проф. З. Храплого.

ДОВГООЧІКУВАНА ПОЯВА!

Маємо на складі три останні томи

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

Том III (L-Pf)
Том IУ (Ph-Sr)
Том У (St-Z)

• Ціна за три томи 480.00 дол.
• Подрібно цих останніх трьох томів не продаємо.

Головний редактор: Данило Гузар-Струк і Колеґія.

З останніми трьома томами завершується найбільше вичерпне енциклопедичне видання про Україну і її діяспору в англійській мові, над яким працювало понад сто науковців протягом тридцяти років. Це поширене і доповнене видання Енциклопедії Українознавства, яка виходила під редакцією Володимира Кубійовича, а останньо під редакцією Данила Гузара-Струка. Оба редактори затримали докладність і об'єктивність змісту, виправляючи перекручення фактів совєтської науки, як також допроводячи відомості до найновіших часів, включаючи розвал Совєтської імперії. Покажчик імен власних вийде окремим виданням, як також доповнення до видання новими фактами плянується робити систематично що три роки.

Можна набувати у книгарні „Свободи"

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

Повідомляємо усіх друзів, знайомих та все громадянство, що в понеділок 13-го червня 1994 року вечором несподівано упокоїлася в Бозі

бл. п.

ВАСИЛИНА ШРАМЕНКО-ДАНКО

дівчка середовища державного центру Української Народної Республіки та учасниця багатьох сесій Української Національної Ради, пластунка та активна членкиня Українського Національно-Державного Союзу і його керівних органів.

Залишила в глибокому смутку
мужа — БОГДАНА ДАНКО
внучку — АНАСТАЗІЮ НОВАК та
блиску і дальшу родину у ЗСА, Канаді, Німеччині й Україні.

Мужеві, внучці і всій родині висловлюємо наше глибоке і цироосердечне співчуття.

ГОЛОВНА УПРАВА
Українського національно-Державного Союзу у ЗСА

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в понеділок 13-го червня 1994 р. несподівано відійшов від нас наш найдорожчий
СИН, БРАТ і ВУЙКО

бл. п.

ІВАН ГЛАДКИЙ

ПАРАСТАС в четвер 16-го червня 1994 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яремн в Ню Йорку. Відспіви в середу і четвер від год. 9-ої веч.

ПОХОРОН в п'ятницю 17-го червня о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтар Оливна Гора в Квінс, Н. Й.

Залишив у глибокому смутку:
батька — МИХАЙЛА
сестру — СТЕФАНІЮ АДЖУДУВА з мужем АЗЕЛ і дітьми.

Після довгої недуги в Чикаго упокоївся в Бозі загально любимий

СЛ. П.

РОМАН ГАЛАМАЙ

народився 1911 р. Помер дорогий нам всім Роман о год 2:30 після полудня 29-го травня 1994 р., залишаючи дуже хвору дружину Галю.

З великим болем й смутком повідомляють похілнюю: родинні сестри Анни з України, братів Степана та Івана Галамаїв, Відділ Організації Оборони Чотирьох Свобід України в Палатайні з прапором і приятелі та знайомі.

На Панахиді про життєвий нелегкий шлях покійного Романа Галамая розповів їнж. Мирон Лужних і на тлі прапора теплими щирими словами прощав шановаиого і дуже любленого Романа, який не мав ворогів, а працював для громади і безплатно розбудовував оселю в Барабу та дім для СУМА в Палатайні, коло Чикаго Ілл.

В заупокійних молитвах і відправах брали участь священики обох парафій — святомиколаївської і св. Володимира й Ольги.

НА СЛУЖБИ БОЖІ:

пожертвували 40 дол. в одній церкві — П. і Христя Шевець від Провадіжок (Веселовський), Рендик О. і Іванюк А. Для св. Володимира і Ольги по 10 дол. — Баранюк М.П., Максимів Д., Стецюк А. і Загородня Г.;

жертвували по 40 дол. — Думав Вол. О. з Торонто і В. д-р Атвінських;

30 дол. — Ліда Бендзюра з Торонто;

по 25 дол. — Прній Св., Фадак О., Куцан Вол., Багрій Дмитро;

по 20 дол. — Косач Я. і О., Бонк М. М. з Торонто, Бонк Р. Л. з Торонто, Дзядик Тереса, Бурдик О., Новошицький Д., Михайлів К., Мендибур З., Павлишович М., Сакула В.;

15 дол. — Максимчук І.П.;

по 10 дол. — Мигаль Павло, Дзвінник К., Петрущак І., Кобилецький Р. О., Грицай З., Григорів Т., Гоптар С.Н., Пелех В., Нагорняк М.А., Кухарешин М., Сорока М., Тюнь Василь;

75 дол. — І. Галамай.

Разом 80 дол. (церкви) і 620 дол. Все в американських доларах. Окремо С. Галамай 50 дол. канадських „Гомін УНС".

ПОДЯКА

Хай Всевишній Господь винагородить своїми ласками всіх хто зберіг теплу пам'ять, підтримував на дусі покійного і його хвору дружину, хто брав участь в Парастасі, Панахиді та похороні. Хай пам'ять про покійного збережеться завжди.

Сестра — АННА МАСНИК з Україні з родинною
брати — СТЕПАН й ІВАН з родинами.

Пожертви розділено: на Богослужіння 80 дол., на Жертви Чорнобиля — 300 дол., на Помічі Україні — 100 дол., на „Національну Трибуну" — 70 дол.,на „Шлях" — 50 дол., і на „Гомін України" — 50 дол.

ХОЧА ЕКОНОМІКА країни в загальному кращає, то її успішність не має сподіваних наслідків на популярність президента Білла Клінтона. Це якась незбагнена аномалія, зокрема коли саме економіка країни була головною точкою передвиборчої кампанії. Чомусь Б. Клінтон у розумінні пересічного громадянина не дістає кредиту за економічне відродження країни, а це на думку Фреда Гріншайна з Прінстонського університету, який уважається авторитетом американських президентур, зменшує його політичну впливовість. Саме це і є журбою його дорадників, які побоюються, що у цьогорічних виборах Президент не буде надто помічним своїм партійним кандидатам, а ще більше їх турбує така ж дилема у виборах 1996 року.

ЦИМИ ДНЯМИ в Москві відбувся установчий з'їзд партії „Демократичний вибір Росії". Її головою делегати обрали Єгора Гайдара. Головою виконкому став керівник концерну Олбі і президент банку „Національний кредит" Олег Бойко. На думку Є. Гайдара, „організаційним каркасом" нової партії стануть представники інтелігенції і підприємці.

Проголошують конкурс гумору і сатири

Щоб заохотити до творчої праці українських письменників 43-й Відділ Союзу Українок Америки у Філядельфії (організатор конкурсу) і Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" у Філядельфії (фундатор нагород) проголошують Літературний конкурс гумору і сатири.

Допускається до конкурсу твори різних жанрів (проза, поезія, драма), написані українською мовою і досі ніде недруковані. Переможцям конкурсу будуть приділені нагороди на загальну суму 1,500 дол. Журі розділить нагороди відповідно до кількости і літературної якости надісланих творів.

Сатира займає визначне місце в історії світової літератури. Варто згадати лише, як приклади, таких авторів як Джонатан Свіфт („Мандри Гулівера"), Ярослав Гашек („Пригоди бравого вояка Швейка"), Іван Франко („Лис Микита") чи Микола Куліш („Мина Мазайло"). Бажанням організаторів є заохотити українських письменників до створення сатиричних творів непроминальної вартости.

До журі запрошено літературознавців: проф. Леоніда Рудницького, д-р Ларису Онишкевич і мгр Марту Тарнавську.

Твори підписані псевдонімом треба надіслати на адресу адміністратора конкурсу, імпрезового референта 43-го Відділу СУА: Ludmyla Chaikowsky, 115 Thorndike Rd., Philadelphia, Pa. 19115.

В окремому заклесному коверті треба подати назву твору, справжнє прізвище і адресу і коротку біобіліографічну довідку про автора та підписану вла сноручно заяву, що твір досі не був ніде публікований. Твори мусять надійти на подану вище адресу не пізніше, як 31-го грудня 1994 року. Висліди будуть проголошен в перших місяцях 1995 року.

Н.Н.

64-ий Відділ СУА вшанував Л. Раковську

Н. Самокіш, У. Старосольська, Л. Раковська, Х. Навроцька, Л. Крушельницька.

(Світлин Юрій Навроцький)

У суботу, 21-го травня ц.р., в домівці „Самопомочі" зібралося багато членок і гостей на традиційне свячене, яке відкрила голова Відділу Ніна Самокіш.

Закінчуючи свій виступ, вона сказала: „Здійснилася мрія — Україна воскресла, щоб вже ніколи не бути в неволі. Просімо Бога, щоб її охороняв".

Відспіванням „Христос Воскрес" та взаімними побажаннями почалася святкова трапеза. Програму вела Уляна Старосольська, культосвітня референтка Відділу, яка прочитала вірші О. Лятуринської й І. Франка з великоднєвої тематики, а Дарія Костів — знамениту гумореску Ека.

Після полуденку була несподіванка для нашої заслуженої, почесної членки Відділу Люби Раковської, якій сповнилося 90 років. Голова привітала її теплими словами, побажала міцного здоров'я і попросила Христю Навроцьку до слова, яка підкреслила віддану працю ювілятки протягом 40 років для 64-го Відділу СУА. Від перших основуючих зборів донині була і є членкою управи, в якій займала різні пости. Х. Навроцька згадувала спільну працю, яка для ювілятки, за її словами, завжди була приємністю. Не можна забути приготовлювання буфетів на баль „Думки", інженерів чи спільні пікніки з „Думкою" в українському селі коло Бавид Бруку чи у Виппані, де ми не раз їхали туди на два дні, щоб вспіти з працею. Ми не боялися праці, бо треба було здобути гроші на заплянові цілі. Ми щедро давали на Катедру Українознавства в Гарварді, Енциклопедію Українознавства, на поміч потребуючим залишенцям в Європі. То давало ювілятці і нам усім повне задоволення. З приємністю і гордістю можна дивитися на пройдений час.

Х. Навроцька прочитала гумореску Ольги Соневицької, в якій у дотепний спосіб вона описує нашу працю і нашу допомогу.

Закінчуючи свій виступ, Х. Навроцька підкреслила погідну вдачу пані Люби, її посвяту, доїзд підземкою з далекого Бронксу на засідання чи імпрези, а при тому не занедбувала своєї чудової рідні, яку можна подивляти, але пані Люба має другу рідню, може не таку чудову, а то 64-ий Відділ, який її подивляє, любить і шанує. Нині бажає усіх Божих ласк на многі літа!

Голова вручила китицю волошок і всі заспівали „Многая Літа". Представниця 82-го Відділу СУА, 10 членок якого прибули, щоб вшанувати ювілятку, Ірина Іваничишин, щиросердечними словами вітала ювілятку, дякувала їй за прихильне ставлення до їхнього відділу та їхньої праці. Завжди брала участь в їхніх імпрезах — вечорі „Молодої Музи", „хрестинах" та тівки для дітей тощо. Раділа успіхами їхньої праці. Вручаючи квіти, вона побажала ювілятці багато здоров'я на многі літа.

Довго ще розмовляли присутні, згадуючи давні часи, коли ми були молоді і повні енергії до праці, мали перед собою благородні цілі для добра 64-го Відділу, Союзу Українок Америки та нашого народу.

Христя Навроцька

М. Гулеґіна...

(Закінчення зі стор. 1)

Н. Й. У „парковій" серії Метрополітальної опери запляновано ще три концертові виконання „Тоски": у суботу, 18-го червня — у Waterloo Village, Stanhope, N. J., у середу, 22-го червня — в Brookdale Park, Bloomfield and Montclair N. J. та в суботу, 25-го червня — в Cooper River Park, New Brunswick, N. J. У всіх цих концертах братиме участь Марія Гулеґіна.

Там і тут...

(Закінчення зі стор. 1)

найперше усвідомлення людей в Україні, що вони мають право бути господарями на своїй землі та намагатися влаштувати своє життя за особистими уподобаннями, а не постійно ставати жертвою чужих впливів і сил, які в першу чергу дбають про свої власні інтереси, котрі є дуже інакші від потреб українського народу та держави України.

В Америці Ф. Сухоніс виконує подвійну функцію — найперше керівника твор чого телевізійного об'єднання „Відродження" Дніпропетровської області, а також пропагатора єдиного на Придніпров'ї — сході України україномовного місячника „Бористена".

Беручи під увагу своє перше завдання, Ф. Сухоніс хоче зібрати матеріяли для важливих програм національного відродження, які мусіли б дати загубленій колишній совєтській людині почуття приналежности до українського народу. Ці програми мусять бути красящого рівня, як дотепершні, що були спрямовані виключно на фолкльор. Відкинути галушки, шаравари і козацькі оселедці, а на їх місце дати програми зі світовими здобутками українців у науці, музиці, мистецтві, політиці та інших ділянках, що вказують на право українського народу бути повноправним членом світового співтовариства. Про грами про існування національних меншин в ЗСА, зокрема українську, яка втрималася українською завдяки плеканню зв'язку з рідним коренем. А для закріплення української свідомости хоче на програмі подати цикл репортажів про українську діяспору.

Коли починаємо бесіду про друге завдання Ф. Сухоноса — розповсюдження журналу „Бористен", літературно-мистецького та публіцистичного місячника, який видає Обласне Управління Освіти і Дніпротелепрес-корпорація. Він розказує, що на початку ці дві установи дуже допомогали, тому і вдалося журналові виходити безперервно, але працювати в обставинах русифікації не легко. Бажання здобути собі базу, яка улегшувала б появу журналу, а в теперішніх обставинах це є тверда валюта, він звертається з проханням до людей, яким не байдужа доля зрусифікованого сходу України, щоб допомогли та стали передплатниками журналу. По казує примірники журналу, які чепурно видані зі справді цікавими матеріялами, тому й не диво, що в 1993 році журнал „Бористен" було висунуто на Шевченківську премію. Наш співрозмовник виконує функцію шефа-редактора, тому й турбується його долею, а зокрема коли бачить якою конечною є поява цього журналу на Придніпров'ї. Підкреслює, що річна передплата журналу разом з пересилкою виносить 29 дол., а замовляти можна пишучи до: M. P. Kots, P.O. Box 33, Lexington, N. Y. 12452, для тих, які живуть в ЗСА і Канаді, а в Австралії звертатися до: V. Sokil 4/48 Beach Rd., Bondi NSW 2026, Australia.

На закінчення розмови наш співбесідник зі захопленням говорить про те, як вражений він цим українським світом в Америці, який йому довелося тут побачити та здати собі справу, що хоч у важких умовах, та все ж й його земляки створити, зберегти і розвинути.

СОЮЗІВКА
•
SOYUZIVKA

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ на СОЮЗІВЦІ 1994 року

П'ятниця, 1-го липня
10:00 веч. ЗАБАВА

Субота, 2-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ. — Танцювальний ансамбль „Каштан" Клівленд
ПАВЛО ДВОРСЬКИЙ, співак, заслужений артист України
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестри: „ТЕМПО", „ФАТА МОРҐАНА"

Неділя, 3-го липня
2:30 по пол. — ПОКАЗ ДОКУМЕНТАЛЬНОГО ФІЛЬМУ: „Freedom Had a Price"
8:30 веч. — КОНЦЕРТ. — Вокальний ансамбль „ПРОМІНЬ" Ню Йорк
БОГДАННА ВОЛЯНСЬКА, мистецький керівник
ПАВЛО ДВОРСЬКИЙ, співак (заслужений артист України)
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестри: „ФАТА МОРҐАНА", „ТЕМПО"

Субота, 9-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ. — Інструментальний ансамбль „ЧЕРЕС"
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ВЕСЕЛКА"

Неділя, 10-го липня
2:15 по пол. — КОНЦЕРТ: СВІТЛАНА НИКИТЕНКО, сопрано
АНЯ КУПЕР, фортепіяно

Субота, 16-го липня
8:30 веч. — Вокально-інструментальний ансамбль „ОБЕРЕГИ"
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ОБЕРЕГИ"

Субота, 23-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ: Група ОЛЕКСИ ВЕРЕСТА з Києва
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „БУРЛАКИ"

Субота, 30-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ: Хор „ДУМКА", Ню Йорк
ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ, диригент
10:00 веч. — ЗАБАВА оркестра: „ФАТА МОРҐАНА"

Неділя, 31-го липня
2:15 по пол. — КОНЦЕРТ
РОМАН ЦИМБАЛА, тенор, СТЕПАН П'ЯТНИЧКО, баритон
МАРІЯ ЦИМБАЛА, фортепіяно

Субота, 6-го серпня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ: Виступ учасників курсів на СОЮЗІВЦІ
Українських народних танців. Балетмайстер: РОМА ПРИЙМА
БОГАЧЕВСЬКА
ТАРАС ЧУБАЙ, співак зі Львова
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ВОДОГРАЙ"

Неділя, 7-го серпня
„ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ"

Субота, 13-го серпня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ: ГАЛИНА КОЛЕССА, віоля
ВОЛОДИМИР ВИННИЦЬКИЙ, фортепіяно
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: Тріо ОЛЕСЯ КУЗИШИНА

Субота, 20-го серпня
СВЯТКУВАННЯ ТРЕТЬОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ
8:30 веч. — КОНЦЕРТ: „ТРОЯНДА", Танцювальний ансамбль, Вінніпеґ
ОЛЯ ХОДОБА-ФРИЗ, вокалістка
АНДРІЙ СТАСІВ, фортепіяно
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ОДНОЧАСНІСТЬ"
11:45 веч. — Вибір „МІСС СОЮЗІВКИ 1995"

Неділя, 21-го серпня
2:15 по пол. — КОНЦЕРТ: „ТРОЯНДА", Танцювальний ансамбль, Вінніпеґ
ОЛЯ ХОДОБА-ФРИЗ, вокалістка
„СИНИ УКРАЇНИ", вокально-інструментальний ансамбль

Субота, 27-го серпня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ „КАБАРЕТ": Дует „СУВЕНІРИ"
10:00 веч. — ЗАБАВА: оркестра „СУВЕНІРИ"

Неділя, 28-го серпня
2:15 по пол. — КОНЦЕРТ: „Нові обличчя, нові голоси з України" під керівництвом композитора МИРОСЛАВА СКОРИКА

ВІКЕНД з НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ
СВЯТКУВАННЯ СТОЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
Конференція: ОЛЯ ХОДОБА-ФРИЗ

Щоп'ятниці:
10:00 веч. — Товариська зустріч/забава — оркестра: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ"

Ukrainian National Assosiation Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, New York 12446
914-626-5641

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 375-го Відділу УНСоюзу
в Філядельфії, Па.
З днем 1-го червня 1994 року 375 Відділ злучився з Відділом 422, якого секретарем є
ВАСИЛЬ ЄВТУШЕНКО
Просимо членів 375 Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 422 Відділу ВАСИЛЯ ЄВТУШЕНКА на адресу:
Wasyl Jevtushenko
11632 Barlow St.
Philadelphia, PA 19116
TEL.: (215) 677-3386

АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАНЬ
„СВОБОДИ" і „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ
повідомляє, що згідно з рішенням ГОЛОВНОЇ ЕКЗЕКУТИВИ УНС від
1-го ТРАВНЯ 1994 РОКУ
оплати за оголошення є підвищені

SVOBODA
(established 1893)
• Oldest and foremost Ukrainian language daily in the United States
• Published daily, except Sundays, Mondays and holidays

THE UKRAINIAN WEEKLY
(established 1933)
• English-language weekly newspaper offering a Ukrainian perspective on the news
• Published Sundays

PUBLISHED BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION INC
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 • (201) 434-0237

RATE CARD
BEST MEDIUM TO REACH ALL UKRAINIANS
IN THE UNITED STATES OF AMERICA AND CANADA

Advertising Contract

with „SVOBODA" – Ukrainian Daily ☐
with THE UKRAINIAN WEEKLY ☐

1-9 ads $12.00 per inch/Sc
10 or more ads 20% discount
24 or more ads 25% discount
52 ads 30% discount

Firm: _____
Address: _____
Per: _____

ADVERTISING RATES FOR
"SVOBODA" — *Ukrainian Daily*
ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY NOON
THREE DAYS BEFORE PUBLICATION.
OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 8:30 A.M.

FULL PAGE (160") — $1,800.00
HALF PAGE (80") — $ 900.00
QUARTER PAGE (40") — $450.00
EIGHTH PAGE (20") — $230.00

1 All General Advertising — 1 inch, single column — $12.00
2 Fraternal and Community Advertising — 1 inch, single column — $ 7.50
3 Information on Mechanical Requirements

a) Width of one column — 1⅝ inches
b) Length of column — 20 inches
c) Columns to a page — 8

***

THE UKRAINIAN WEEKLY *(Published in English on Sundays)*

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED ONE WEEK
PRIOR TO PUBLICATION. FRIDAY NOON.

Advertising rates for The Ukrainian Weekly:

All General Advertising — 1 inch, single column — $12.00
Fraternal and Community Advertising — 1 inch, single column — $ 7.50

FULL PAGE (58") — $600.00
HALF PAGE (29") — $310.00
QUARTER PAGE (14½") — $165.00
EIGHTH PAGE (7¼") — $ 85.00
FOUR-PAGE CENTERFOLD PULLOUT — $2,900.00

a) Width of one column — 2 5/16 inches
b) Length of one column — 14½ inches
c) Columns to a page — 4

ALL ADVERTISEMENTS ARE SUBJECT TO APPROVAL

Photo reproduction:
a) single column — $ 9.60
b) double column — $12.00
c) triple column — $12.40

NOTE:
1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to Mrs. Maria Szeparowycz, advertising manager.
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly.

KARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріяли для вишивання, канви, книжки з українськими взорами і т. п. в АРЦІ.

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похороними в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙТРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

Карпатський Лещетарський Клюб
влаштовує
в днях 2-го, 3-го і 4-го липня 1994 року
на кортах Осені УНСоюзу
СОЮЗІВКИ
ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ
за першість УСЦАК-Схід 1994
В ГРУПАХ ЧОЛОВІКІВ, СЕНЬЙОРІВ, ЖІНОК,
ЮНАКІВ і ЮНАЧОК (А і Б)
за нагороди УСЦАК-Схід
Провід змагань: Роман Рахович, Орест Кизик, Юрій Савчак та Зенон Сенчик
• Реєстрація: год. 9:00, початок змагань: год. 10:00 ранку субота, 2-го липня 1994 р.
• Вписове: 8:00 дол. від особи.
• Приміщення проситься замовляти через Управу Союзівки.
UNA Estate Soyuzivka
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641